

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 3Tos/51/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010264  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2316010264.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného W. N., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o obnove konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.04.2021 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 16.09.2020 sp. zn. 29Nt/9/2016 a takto

### rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. N., nar. XX.XX.XXXX v O., z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Galanta dňa 16.09.2020 č. k. 29Nt/9/2016-105 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh na povolenie obnovy konania podaný v prospech odsúdeného W. N., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom N. č. XXX, t. č. na slobode, smerujúci proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 36/2010 zo dňa 14.11.2012, právoplatný 30.07.2013 zamietol, pretože nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č. I. 105-109 spisu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť odsúdený W. N. (č. I. 111 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 104 spisu).

Odsúdený v písomne podanej sťažnosti uviedol, že je presvedčený, že keby súd v rámci konania 3T/36/2010 vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhoval, bol by rozhodol inak. Uvádza ďalej, že súd pri rozhodovaní o jeho návrhu vôbec nebral do úvahy, že v prípade výpovedi svedka V. O., ktorý bol svedkom udalosti, ktorá sa mu dávala za vinu, ide o skutočnosť a dôkaz súdu skôr neznámy, nakoľko o tomto svedkovi sa dozvedel až po vykonaní hlavného pojednávania vo veci. Na základe uvedeného preto navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného bola podaná oprávnenou osobou, včas, nie je však dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako súd I. stupňa zistil, že :

- rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/36/2010 zo dňa 02.06.2010 bol W. N. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad na dobu 1 roka a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/95/2010 zo dňa 14.09.2010 bol rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a treste v bode 1/ zrušený a vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol,
- rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/36/2010 zo dňa 14.11.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/17/2013 zo dňa 30.07.2013, bol W. N. v bode I. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený a v bode II. rozsudku uznaný za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s odkazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad na dobu 1 roka
- Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 08.10.2014, pod sp. zn. 2Nt/4/2013 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného W. N. o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/36/2010 zamietol.
- Proti rozhodnutiu Okresného súdu Galanta zo dňa 08.10.2014 pod sp. zn. 2Nt/4/2013 podal odsúdený sťažnosť. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 15.01.2015 sp. zn. 3Tos/231/2014 sťažnosť odsúdeného zamietol.
- Odsúdený W. N. opakovane dňa 19.04.2016 doručil okresnému súdu návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci sp. zn. 3T/36/2010.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovení Trestného poriadku preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu žiadosti odsúdeného o obnovu konania vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 36/2010 a dospel k záveru, že tento postupoval v súlade so zákonom a správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 16.09.2020 a keďže odsúdený sa na verejné zasadnutie nedostavil z dôvodu opätovnej práceneschopnosti, pričom nezdokladoval tú skutočnosť, že jeho účasťou na verejnom zasadnutí by došlo k ohrozeniu jeho života a zdravia, okresný súd v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku rozhodol, že verejné zasadnutie sa uskutoční bez prítomnosti odsúdeného a jeho zvoleného obhajcu. Okresný súd zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 399 odsek 2 Trestného poriadku, pretože nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a aby bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol stručne a presvedčivo všetky rozhodné právne skutočnosti a svoje právne úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania.

Krajský súd sa s týmto odôvodnením v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a odkazuje na ne.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privediť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdov je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktno obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zariadenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že v konaní o povolení obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Účelom obnovy konania je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Okresný súd v napadnutom uznesení v súlade so zákonom vyložil, čo je účelom obnovy konania a zároveň skonštatoval, že súd musí v prvom rade skúmať existenciu dôkazov alebo nových skutočností súdu skôr neznámych, a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samé o sebe alebo v spojitosti už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Pokiaľ ide o ťažiskovú vecnú stránku, súd prvého stupňa po vykonaní procesne správneho dokazovania dôvodne ustálil, že produkované dôkazy nie sú vonkoncom takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Trestného poriadku, a preto zákonným postupom založeným na ustanovení § 399 ods. 2 Trestného poriadku správne žiadosť odsúdeného Miloša Kissa o povolenie obnovy konania zamietol. Sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu v rámci postupu svojho konania osvojuje, pričom na ne ako na správne v plnom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

K sťažnostným námietkam

Sťažnostný súd dodáva, že odsúdený už v minulosti podal návrh na povolenie obnovy konania, (ktorý Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 08.10.2014, pod sp. zn. 2Nt/4/2013 zamietol) teda predmetný návrh na povolenie obnovy konania, o ktorom súd koná, je v poradí už druhým návrhom odsúdeného, pričom predchádzajúci návrh bol zamietnutý z dôvodu, že nespĺňal zákonom požadované podmienky. Rovnako tomu tak bolo aj v danom prípade. Odsúdený W. N. v podanom návrhu nepredložil žiadne nové skutočnosti, ktoré by už predtým neboli konajúcim súdom známe. Rovnako tak návrh odsúdeného vypočuť svedka V. O. by v konečnom dôsledku nepriniesol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli v konečnom dôsledku odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste, a to z dôvodov, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa nadriadený súd v plnom rozsahu stotožnil.

Sťažnostný súd rovnako konštatuje, že v trestnom konaní sp. zn. 3T/36/2010 bola vina odsúdeného W. N. ustálená najmä z výpovedí svedkov W. L., O. J., B. W. a F. N., kedy mal konajúci súd za dostatočne preukázané, že práve konajúci policajt W. L. bol ohrozený motorovým vozidlom, ktoré viedol odsúdený. Výpovede zasahujúcich policajtov a svedkyne A. N. považoval konajúci súd za hodnoverné a objektívne. Uvedené výpovede spolu s dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v pôvodnom konaní by nevyvolali iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Rovnako treba poukázať na skutočnosť, že odsúdený podal návrh na obnovu konania, ktorý bol doručený konajúcemu okresnému súdu ešte dňa 19.04.2016. Okresný súd na základe podaného návrhu na povolenie obnovy konania v predmetnej veci urobil všetky úkony potrebné na to, aby vypočul odsúdeného W. N.. Okresný súd vo veci priebežne konal, pričom opakovane musel odročiť verejné zasadnutie pre neprítomnosť odsúdeného a jeho obhajcu, pričom ustanovil odsúdenému aj náhradného obhajcu. Avšak odsúdený W. N., ako aj jeho zvolený obhajca sa na verejné zasadnutie dňa 16.09.2020 opäť nedostavili. Preto treba prisvedčiť názoru okresného súdu v tom smere, že odsúdenému bola daná dostatočná možnosť, aby svoje argumenty predkladané v návrhu na povolenie obnovy konania pred súdom riadne ozrejmil a zdôvodnil. Odsúdený však v priebehu niekoľkých rokov nebol schopný dostaviť sa na verejné zasadnutie okresného súdu a vypovedať k predmetnému návrhu.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na podklade vyjadreného krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.